

PRENUMERATA

kwartalna:

w. kroju 15 złotych;
za granicą 20 złotych;Numer pojedynczy
20 groszy.Konto pocztowe czekowe
Nr. 730.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA:

Cena za wiersz 1 m/m. szpalty
redakcyjnej po tekście 60 groszy.
Cena za wiersz 1 m/m. szpalty
ogłoszeniowej 55 gr.Tabelaryczne i cyfrowe 90 gr.
Ogłoszenia o zaginionych doku-
mentach 17 groszy za wyraz.Każde ogłoszenie najmniej
1 złoty.Za terminowy druk ogłoszeń
Wydawnictwo nie odpowiada.
Osobom i firmom prywatnym
kredytu na ogłoszenia i prenu-
meratę Wydawnictwo nie
udziela.

Dyrekcja Wydawnictwa: Miodowa Nr. 22. Dyrektor przyjmuje od 12—2 pp. Dyrekcja otwarta od 9—3 pp. Tel. działu red. 44-05. Tel. działu handlowego 44—50. Tel. prenumeraty i rachuby 44-42. Tel. eksp. 25-28. Kasa czynna od g. 8 i pół r. do 1 pp., w soboty do godz. 12.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Poz. 203. Zarządzenie Prezydenta Rzeczy-
pospolitej w sprawie odroczenia sesji nadzwyczaj-
nej Senatu.

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 204. Zarządzenie o nadaniu Złotego
Krzyża Zasługi.Poz. 205. Rozporządzenie Ministra Skarbu
z dnia 22 maja 1930 r., wydane w porozumieniu
z Ministrem Komunikacji w sprawie ekspozytur
celnych, otwieranych w siedzibach przedsię-
biorstw przemysłowych.Poz. 206. Rozporządzenie Ministra Skarbu
z dnia 23 stycznia 1930 r. w porozumieniu z Mini-
strami: Przemysłu i Handlu oraz Spraw We-
wnętrznych w sprawie zwinięcia Urzędu Celnego
w Pucku.WYSZEDEŁ Z DRUKU Nr. 45 DZIENNIKA
USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ Z
DNIA 18 CZERWCA 1930 R., ZAWIERAJĄCY
TREŚĆ NASTĘPUJĄCĄ:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

Poz. 380 — z dnia 11 kwietnia 1930 r. w spra-
wie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia
11 lipca 1927 r. o wynagrodzeniu za kwatery stałe,
dostarczone przez zarządy gminne na podstawie
art. 12 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o zakwatero-
waniu wojska w czasie pokoju.Poz. 381 — z dnia 20 maja 1930 r. o wyłącz-
eniu gminy Naliboki z powiatu wołyńskiego w
województwie nowogrodzkim i o włączeniu do
powiatu stołpeckiego w temże województwie.Poz. 382 — z dnia 13 czerwca 1930 r. w spra-
wie zakazu przywozu kleju.

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

Poz. 383 — Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz
Rolnictwa z dnia 13 maja 1930 r. o uzupełnieniu
rozporządzenia z dnia 29 lutego 1928 r. w sprawie
zwrotu cel przy wywozie materiałów wybucho-
wych.Poz. 384 — Robót Publicznych z dnia 26 ma-
ja 1930 r. o napięciach normalnych i o częstotli-
wości normalnej prądu elektrycznego.Poz. 385 — Przemysłu i Handlu z dnia 6
czerwca 1930 r. o przyznaniu Międzynarodowej
Wystawy Komunikacji i Turystyki, mającej się
odbyć w Poznaniu w czasie od 6 lipca do 10
sierpnia 1930 r. włącznie, ulg w sprawie ochrony
wynałazków, wzorów i znaków towarowych.

OBWIESZCZENIE MINISTRÓW:

Poz. 386 — Reform Rolnych, Skarbu i Rolni-
ctwa z dnia 5 maja 1930 r. w sprawie sprostowa-
nia błędów w rozporządzeniu z dnia 7 stycznia
1930 r. o trybie udzielania przez Państwowy
Bank Rolny długoterminowych pożyczek amorty-
zacyjnych w listach zastawnych na kupno gruntu
na terenie górnośląskiej części województwa
śląskiego.

DZIAŁ URZĘDOWY.

203.

ZARZĄDZENIE
PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

w sprawie odroczenia sesji nadzwyczajnej Senatu.

Na podstawie art. 37 Konstytucji odraczam
sesję nadzwyczajną Senatu na dni trzydzieści.
Wilno, dnia 17 czerwca 1930 r.

Prezydent Rzeczypospolitej:

(—) I. Mościcki.

Prezes Rady Ministrów:

(—) W. Sławek.

Zarządzenia Władz Naczelnych

204.

ZARZĄDZENIE

Na zasadzie art. 5 ustawy z dnia 23 czerwca
1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 458) nadaję po
raz pierwszy

ZŁOTY KRZYŻ ZASŁUGI

pp.: dr. Stanisławowi Tomkowiczowi, historykowi
sztuki w Krakowie, za zasługi w dziedzinie
ochrony zabytków sztuki i kultury polskiej, a
przedewszystkiem Zamku Królewskiego na Wa-
welu, — dr. inż. Aleksandrowi Wasutyńskiemu,
profesorowi Politechniki Warszawskiej, za zasłu-
gi na polu naukowo-pedagogicznym w zakresie
kolejnictwa, — ks. Stefanowi Hipolitowi Żeleń-
skiemu, inżynierowi i praepozytowi Kapituły Ko-
legiaty Ołyckiej, za zasługi na polu pracy ka-
płańskiej i oświatowej.

Warszawa, dnia 13 czerwca 1930 r.

Prezydent Rzeczypospolitej:

(—) I. Mościcki.

Prezes Rady Ministrów:

(—) W. Sławek.

205.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 22 maja 1930 r.,

wydane w porozumieniu z Ministrem Komunika-
cji w sprawie ekspozytur celnych, otwieranych
w siedzibach przedsiębiorstw przemysłowych.Na podstawie artykułów 4 i 11 ustawy z dnia
31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania sto-
sunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) za-
rządza się, co następuje:

§ 1.

Celem ułatwienia przedsiębiorstwom prze-
mysłowym obrotu towarowego z zagranicą, mogą
być otwierane na prośbę tych przedsiębiorstw w
ich siedzibie, na warunkach podanych niżej,
ekspozytury celne, przeznaczone do odprawy nie-
których towarów sprowadzanych z zagranicy
wyłącznie dla potrzeb danych przedsiębiorstw
przemysłowych oraz odprawy wywozowej wy-
tworów wspomnianych przedsiębiorstw.

§ 2.

Ekspozytury celne, utworzone w siedzibie
przedsiębiorstw przemysłowych, są oddziałami
swoich urzędów macierzystych i dokonywują od-
praw celnych przywozowych i wywozowych w
zakresie udzielonych im uprawnień.

§ 3.

Plac urzędowy ekspozytury celnej stanowią:
taryfowa stacja kolejowa z bocznicami kolejowe-
mi, wiodącymi do przedsiębiorstwa, pomieszcze-
nie ekspozytury celnej, magazyny celne oraz te-
reny, przeznaczone dla odpraw celnych w siedzi-
bie przedsiębiorstwa. Funkcjonariusze celni oraz
organa celne, wykonywujące kontrolę czynności
ekspozytury, mają wolny dostęp do wszelkich
zabudowań i magazynów, znajdujących się w obrę-
bie danego przedsiębiorstwa przemysłowego.
Wstęp do zakładu przemysłowego, w którym do-
konywa się fabrykacji, winien zasadniczo odby-
wać się w towarzystwie funkcjonariusza przedsię-
biorstwa.

§ 4.

Etat osobowy ekspozytury ustala kierownik
urzędu celnego w zależności od rozmiarów obro-
tu towarowego z zagranicą przedsiębiorstwa.Koszta utrzymania personelu zatrudnionego
w ekspozyturze, jak również koszty, związane
z kontrolą czynności ekspozytury przez urząd ma-cierzysty, zwracają Skarbowi Państwa przedsię-
biorstwa przemysłowe, w których interesie utwo-
rzono ekspozytury.

§ 5.

Przedsiębiorstwo przemysłowe obowiązane
jest dostarczyć bezpłatnie odpowiednich po-
mieszczeń dla ekspozytury, jako to: na kance-
larję, magazyny i t. p. wraz z urządzeniami i przy-
borami, potrzebnymi do odprawy celnej.Pomieszczenia takie stanowią lokale urzędo-
we ekspozytury, przeznaczone do wyłącznego jej
użytku. Wymienione wyżej pomieszczenia przed-
siębiorstwo obowiązane jest własnym staraniem
i kosztem oświetlać, opalać, sprzątać i utrzymy-
wać w należyłym stanie.Pozatem przedsiębiorstwo obowiązane jest
dostarczyć bezpłatnie na żądanie urzędu celnego
odpowiednich mieszkań dla funkcjonariuszów cel-
nych, zatrudnionych w ekspozyturze.Celem wykonania prac fizycznych, związa-
nych z odprawą celną przesyłek, przedsiębiorstwo
winno dostarczyć ekspozyturze celnej własnym
staraniem i na własny koszt odpowiednich sił ro-
boczych.

§ 6.

Przesyłki przeznaczone dla przedsiębiorstw
przemysłowych, a stanowiące: surowce, półfa-
brykaty, materiały budowlane, materiały nie-
zbędne do utrzymania fabryki w ruchu, jako to:
maszyny, ich części, narzędzia, materiały pędne
i t. p., mogą być na wniosek nadawcy, wyrażony
w liście przewozowym, przekazywane bezpośre-
dnio do ekspozytur celnych. Na przesyłki takie
kolej sporządza dodatkowo czwarty egzemplarz
listy przekazowej, który to egzemplarz urząd cel-
ny nadawczy przesyła właściwemu urzędowi cel-
nemu macierzystemu, niezależnie od listy prze-
kazowej B., przesyłanej ekspozyturze. Inne to-
wary, przeznaczone dla przedsiębiorstw przemy-
słowych, powinny być odprawiane w urzędach
celnych granicznych lub wewnętrznych na ogól-
nych zasadach.

§ 7.

Przekazane do ekspozytury celnej towary
odprawia personel ekspozytury lub urzędnik de-
legowany w tym celu każdorazowo przez urząd
celny macierzysty. Które towary mogą być od-
prawiane przez personel ekspozytury, określa dla
każdej ekspozytury Dyrekcja Cel we własnym
zakresie.

§ 8.

Oddawanie przesyłek celnych z terenu sta-
cji taryfowej na bocznicę przedsiębiorstwa win-
no się odbywać na podstawie wykazów zdaw-
czych, sporządzanych przez kolej, z których je-
den egzemplarz otrzymuje od kolei ekspozytura
celna.Przyjęcie przesyłek celnych przedsię-
biorstwo winno potwierdzić na wykazach zdaw-
czych z oznaczeniem w nich stanu i ilości plomb
celnych, oraz dnia i godziny przyjęcia.Przybywające do stacji taryfowej przesyłki
celne drobnicowe mogą być w ramach umów
bocznicowych przekazywane na bocznicę prze-
mysłową tylko w wagonach krytych. Używanie
dla przewozu takich przesyłek wagonów otwar-
tych jest wzbronione.Przewóz przesyłek celnych z kolejowej sta-
cji taryfowej do przedsiębiorstwa innymi środka-
mi poza koleją może być dokonany tylko za każ-
dorazowym pozwoleniem urzędu celnego macie-
rzystego i pod konwojem celnym.W wypadkach uszkodzenia wagonu z prze-
syłkami celnymi, uszkodzenia lub braku plomb
celnych oraz uszkodzenia lub braku przesyłek
celnych, stacja taryfowa, nie będąca siedzibą
urzędu celnego, zawiadamia o tem właściwy
urząd celny macierzysty, celem sporządzenia
wspólnie odpowiedniego protokołu. Przed sporzą-
dzeniem protokołu przy udziale funkcjonariusza
urzędu celnego przesyłki takie nie mogą być
przekazane przedsiębiorstwu.

§ 9.

Z chwilą przyjęcia przesyłek celnych od ko-
lei na stacji taryfowej (§ 8) przedsiębiorstwo po-
nosi wobec Zarządu Cel całkowitą odpowiedzial-

ność za całość nałożonych na przesyłki zamknięć celnych oraz za całość wspomnianych przesyłek.

Ochrona przesyłek celnych od chwili przyjęcia ich przez przedsiębiorstwo od kolei aż do czasu oceny i wydania przez ekspozyturę celną do wolnego obrotu należy do obowiązku przedsiębiorstwa.

Przyjęte na stacji taryfowej przesyłki celne przedsiębiorstwo obowiązane jest dostarczyć ekspozyturze celnej w ciągu 24 godzin od daty przyjęcia.

W razie niedostarczenia przesyłki w tym terminie ekspozytura celna wyznacza przedsiębiorstwu trzy dni dla odszukania przesyłki. Po bezskutecznym upływie wyznaczonego dla odszukania przesyłki terminu przedsiębiorstwo obowiązane jest niezwłocznie uiszczyć przypadające od zaginionej przesyłki należności celne i inne opłaty według norm określanych każdorazowo w przepisach o materialnej odpowiedzialności kolei za niedostarczenie urzędowi celnym przesyłek celnych.

Niedostarczenie ekspozyturze celnej przesyłek celnych do odprawy lub też dostarczenie przesyłek w stanie zmienionym może spowodować odebranie przedsiębiorstwu prawa skutecznego odpraw celnych w ekspozyturze, niezależnie od wdrożenia przeciwko winnym postępowania karnego i ścigania od przedsiębiorstwa przypadających za przesyłki opłat celnych.

§ 10.

Przekazane przez kolej przedsiębiorstwu przesyłki celne nie mogą być poddane przez przedsiębiorstwo jakimkolwiek manipulacjom lub wypuszczone do wolnego obrotu aż dopiero po ocenie ich i wydaniu do wolnego obrotu przez ekspozyturę celną. Po dostarczeniu przesyłek celnych do przedsiębiorstwa winny one być, o ile nie podlegają odprawie w wagonach, niezwłocznie wyładowane pod dozorem funkcjonariuszów celnych środkami przedsiębiorstwa do magazynu celnego ekspozytury. W wyjątkowych wypadkach ekspozytura może zezwolić na pozostawienie takich przesyłek w wagonie do dnia następnego.

Magazyn celny przy ekspozyturze pozostaje stale pod wspólnym zamknięciem celnym ekspozytury i przedsiębiorstwa.

Znajdujące się na wagonach i oddzielnych sztukach przesyłek zamknięcia celne mogą być zdjęte tylko przez funkcjonariuszów celnych.

Przedsiębiorstwo obowiązane jest stosować się do wszelkich przepisów celnych, dotyczących obrotu towarowego z zagranicą.

§ 11.

Przybyłe dla przedsiębiorstwa do ekspozytury przesyłki celne winny być zgłoszone przez przedsiębiorstwo do odprawy celnej ekspozyturze w terminie ustalonym ogólnymi przepisami celnymi dla zgłoszenia do odprawy przesyłek celnych w wewnętrznych urzędach celnych. Bieg wymienionego terminu rozpoczyna się od daty przyjęcia przesyłki przez przedsiębiorstwo od kolei na stacji taryfowej.

Odprawa celna wymienionych wyżej przesyłek oraz wypuszczenie ich do wolnego obrotu odbywa się na ogólnych zasadach.

§ 12.

Przesyłki wagonowe odprawione na wywóz zagranicę w ekspozyturze celnej winny być przez przedsiębiorstwo dostawione do taryfowej stacji kolejowej i nadane do przewozu w ciągu 24 godzin, a przesyłki drobnicowe w ciągu 6 dni od chwili dokonania odprawy wywozowej.

Odpowiedzialność za całość odprawionych przez ekspozyturę celną do wywozu przez lek oraz za całość nałożonych na przesyłki zamknięć celnych ciąży na przedsiębiorstwie, aż do chwili przyjęcia tych przesyłek przez kolej na stacji taryfowej, lub w kolejowym magazynie tej stacji.

Odbiór przesyłek przez kolej odbywa się na podstawie wykazów zdawczych, sporządzanych przez przedsiębiorstwo, z których jeden egzemplarz przedsiębiorstwo wręcza ekspozyturze celnej. W wykazie takim winna kolej oznaczyć dzień i godzinę przyjęcia przesyłek oraz ilość i stan plomb celnych.

§ 13.

Z chwilą przyjęcia przesyłki przez kolej od przedsiębiorstwa odpowiedzialność za całość przesyłki i dostarczenie jej odbiorczemu urzędowi celnemu przechodzi na kolej.

W razie istotnej potrzeby kolej może sprawdzić zawartość przesyłki odprawionej na wywóz w ekspozyturze celnej przed przyjęciem przesyłki do przewozu i podpisaniem listy przekazowej.

Sprawdzenie takie winno się odbywać w obecności funkcjonariusza ekspozytury celnej, lub urzędu celnego macierzystego, uprawnionych do zdjęcia zamknięcia celnego i nałożenia nowego. O sprawdzeniu przesyłki należy poczynić odpowiednie adnotacje na liście przekazowej.

Dostarczenie do magazynu kolejowej stacji taryfowej drogą kołową drobnicowych przesy-

łek, odprawionych do wywozu przez ekspozyturę, winno odbywać się za pozwoleniem urzędu macierzystego pod konwojem celnym.

§ 14.

Listy przekazowe na przesyłki odprawione na wywóz zagranicę w ekspozyturze celnej sporządza przedsiębiorstwo na drukach obowiązujących przy przekazywaniu przesyłek celnych kolejami. W liście takiej przedsiębiorstwo wypełnia nagłówki oraz rubryki 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10. Wypełnione listy przedsiębiorstwo wręcza ekspozyturze, która zapisuje je do rejestru przekazowego i wypełnia ze swej strony rubryki 1, 11, 14.

Wypełnione w ten sposób listy przekazowe winny być dostarczone kolejowej stacji taryfowej, która po sprawdzeniu danych, zamieszczonych w liście przekazowej, wypełnia rubrykę 7 i 13 listy, zaopatruje je w pieczęć stacji i podpis, poczem egzemplarz A. listy zatrzymuje celem dołączenia do dokumentów przewozowych, a egzemplarze B. i C. zwraca ekspozyturze. Ekspozytura po otrzymaniu list przekazowych B. i C. postępuje z nimi w myśl Instrukcji o przekazywaniu przesyłek celnych.

O ile przedsiębiorstwo wypisze w nagłówku listy przekazowej nazwę granicznego urzędu celnego odbiorczego, który nie jest właściwy stosownie do przepisów kolejowych dla danego kierunku przewozu, stacja taryfowa jest uprawniona do zmiany w listach przekazowych takiego urzędu na właściwy urząd celny.

Zmiana taka winna być potwierdzona pieczęcią i podpisem stacji taryfowej.

Ekspozytura celna w takich wypadkach zmienia w swoim rejestrze przekazowym pierwotnie wpisany urząd celny odbiorczy na urząd ustalony w liście przekazowej przez stację taryfową.

Czynności związane z wydawaniem kwitów wywozowych na towary, korzystające ze zwrotu cła, wykonywa wyłącznie urząd macierzysty na zasadzie osobnych wydaných w tym względzie przepisów.

§ 15.

Ekspozytury celne utworzone w siedzibach przedsiębiorstw mają charakter ekspozytur czasowych i mogą być zwinęte po upływie trzech miesięcy od daty zawiadomienia o tem zainteresowanego przedsiębiorstwa.

§ 16.

Stwierdzone nieprzestrzeżenie przez przedsiębiorstwo warunków, zawartych w niniejszym rozporządzeniu, może spowodować niezwłocznie zwiniecie ekspozytury celnej z pominięciem terminu ustalonego w § 15.

§ 17.

Udzielone przedsiębiorstwu prawo dokonywania odpraw celnych towarów w ekspozyturze ustaje z chwilą wydzierżawienia przedsiębiorstwa osobom trzecim lub też sprzedaży tegoż.

§ 18.

Wszystkie przedsiębiorstwa, które korzystają z odpraw celnych towarów w ekspozyturach celnych, utworzonych w siedzibach przedsiębiorstw, winny złożyć właściwej Dyrekcji Ceł w ciągu 30 dni od daty ogłoszenia niniejszego rozporządzenia oświadczenie, że przyjmują zawarte w niej warunki i obowiązują się ściśle je przestrzegać.

§ 19.

Szczegółową instrukcję dla urzędów celnych i ekspozytur co do wykonania niniejszego rozporządzenia wydadzą Dyrekcja Ceł we własnym zakresie, w zależności od lokalnych warunków.

Sposób doręczania urzędowi macierzystym i ekspozyturom celnym przez kolejową stację taryfową wstępnych dokumentów celnych (listy przekazowej, deklaracji nadawcy i t. p.), sposób dostarczania kolejowej stacji taryfowej dokumentów na odprawione przez ekspozyturę do wywozu zagranicę przesyłki oraz inne szczegóły kolejowo - celnej czynności ustala we wzajemnym porozumieniu Dyrekcja Ceł z Dyrekcją Okręgową Kolei Państwowych.

§ 20.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) Ignacy Matuszewski.

Minister Komunikacji:

(—) Kühn.

206.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu

z dnia 23 stycznia 1930 r.

w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Spraw Wewnętrznych w sprawie zwinienia Urzędu Celnego w Pucku.

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się, co następuje:

§ 1.

W okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł w Poznaniu związa się Urząd Celny w Pucku.

Likwidację Urzędu Celnego w Pucku porucza się Urzędowi Celnemu w Gdyni.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) Ignacy Matuszewski.

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) E. Kwiatkowski.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) H. Józewski.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z Prezydium Rady Ministrów.

Wczoraj pod przewodnictwem P. Prezesa Rady Ministrów Walerego Ślawka odbyło się posiedzenie Komitetu Ekonomicznego Ministrów, na którym przedstawili obszernie referaty P. Kierownik Ministerstwa Skarbu Matuszewski, P. Minister Przemysłu i Handlu Kwiatkowski i P. Minister Robót Publicznych Matakiewicz.

Z Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

P. Minister Przemysłu i Handlu inż. Kwiatkowski od dnia 23 b. m. do końca miesiąca nie będzie udzielał audjencji prywatnych.

Z Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

P. Podsekretarz Stanu w Min. Pracy i Opieki Społecznej gen. Hubicki przyjął w dniu wczorajszym prof. Michałowicza, następnie przedstawicieli komitetu walki z handlem kobietami i dziećmi w osobach pań: Osmiałowskiej i Janowskiej, wreszcie przedstawicieli przemysłu górnośląskiego z b. Ministrem Kiedroniem.

Z Ministerstwa Robót Publicznych.

Pan Minister Robót Publicznych otrzymał w dn. 14 czerwca telegram następującej treści: „Obejmując urzędowanie, jako nowe Prezydium miasta Lwowa, przesyłamy wyrazy czci i zwracamy się do Pana Ministra, jako byłego członka zarządu miasta i jego opiekuna, z prośbą o dalsze orędownictwo wobec Rządu w sprawach miasta — Prezydent Brzozowski. Wiceprezydenci: Chajes, Irzyk, Kolbuszowski, Kubala”.